

Maailman valtiat

Johanna Kurkela

Silmät suljetaan
Kuvitellaan että leijaillaan
Kuuset kumartaa

Kun me noustaän läpi yötaivaan
Ylle pilvien
Ohi vuorten lumihuippuisten
Huimaan korkeuteen
Avaruuteen missä silmät aukee

Hiljaa katsellaan kauempaa
Liikkeitä tuulten, pyörteitä merten
Hiljaa katsellaan kauempaa
Kaunista, kummaa sinistä planeettaa

Miten pieniä me ollaan
Miten pieniä me ollaan
Maailman valtiat
Miten pieniä me ollaan

Matkaa jatketaan
Valovuosia läpi tyhjyyden
Aurinko jää taa
Se on loiste enää hentoinen
Tähteen seuraavaan
Kun me tullaan, kuka uskoo sen
Jossain on se Maa
Missä ilmaa saimme keuhkot täyteen

Hiljaa katsellaan kauempaa
Kotimme suuntaa muistatko lainkaan
Multaa tuoksuva, viljavaa
Kaunista, kummaa sinistä planeettaa

Miten pieniä me ollaan
Miten pieniä me ollaan
Maailman valtiat
Miten pieniä me ollaan
Miten pieniä me ollaan

Jossakin keskellä galaksien kudelmia pyörivällä kivellä juostaan
Tähyten taivaalle löytyisikö paikkaa jossa kaiken voisi alusta alkaa
Valaiden laulusta värähtelee meri jonka vesi meidän suonissa virtaa
Kaukaa jos katsoisi näkisikö silloin miten yksinäinen maapallo onkaan

Miten pieniä me ollaan
Miten pieniä me ollaan
Maailman valtiat
Miten pieniä me ollaan
Maailman valtiat
Maailman valtiat